

A Fővárosi Ítéltábla a Szecskay Ügyvédi Iroda (...) által képviselt ... (...) felperesnek a ... által képviselt ... (...) alperes ellen 480.000.000 forint megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. április 29-én kelt 32.G.44.780/2013/14. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés és az alperes részéről benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A peres felek 2009. június 2-án keretmegállapodást kötöttek, mely alapján a felperes részt vett az alperes, annak részletes rendelkezéseit az arról szóló Terméktájékoztató tartalmazta.

A felperes a 2008. december 18-án KC/19-09/2008. szám alatt hitelszerződést kötött éven belüli lejáratú, devizanem cserére lehetőséget adó, rulirozó forgóeszközhitel nyújtásra, 550.000.000 forint keretösszegre, mely utóbb 600.000.000 forintra módosult.

A felperes, illetve a ... a hitelszerződést 2009. július 15-én, 16-án, majd 2010. március 19-én és 2011. március 7-én módosította.

A hitelszerződés 3. számú módosításának 16.5. pontjában a nyilatkozott, hogy az eredeti hitelszerződés mellékletében írtak megváltoztak, ezért a felsorolt mellékleteket a jelenlegi állapotnak megfelelően újból kitölti. Ezek: a fennálló hitelek listája, nyilatkozat bankszámlákról, terhek listája, nyilatkozat titoktartási kötelezettség alóli felmentésre. A 16.5. pont további rendelkezése szerint a felek a szerződésmódosítást aláírták, az tartalmazta továbbá, hogy a szerződésmódosítás hatálybalépésének feltétele: a biztosítékot nyújtó jóváhagyásra vonatkozó döntéséről származó értesítés a bank számára kiadásra kerüljön.

A hitelszerződés 4. módosítása 2011. június 6-án kísérlével az alperes részére 2011. június 7-én megküldésre került. (A 3. sz. módosítás nem.)

Az alperes és a ... 2009. november 25-én bankgarancia szerződést kötött a hitelszerződés 1. és 2. módosítása után. A bankgarancia szerződés alapján alperes 2009. november 25-én a felperes, mint kedvezményezett részére bankgaranciát bocsátott ki, melyben kijelentette, amennyiben a bankgaranciában írt feltételek teljesülnek, úgy legfeljebb a forgóeszközhitel aktuális fennálló tőketartozása összegének 80%-a, azaz legfeljebb 480.000.000 forint erejéig fizetést teljesít a kedvezményezett javára. A fizetendő összeg a megbízó által teljesített és a kedvezményezett által a tőketartozásra elszámolt összeggel automatikusan csökken.

A bankgarancia nyilatkozat a „fizetési feltételek” címszó alatt tartalmazta, az ... akkor fizet, ha az A-tól O-ig részletezett feltételek együttesen fennállnak. A J.) pont szerint, akkor, ha sor került a forgóeszköz hitelszerződés vagy a biztosítéki szerződések bármilyen módosítására, az ... beküldték az egységes szerkezetű módosított forgóeszköz hitelszerződést annak valamennyi mellékletével és a biztosítéki szerződésekkel együtt. A K.) pont értelmében pedig akkor, ha a forgóeszközhitel a bankgarancia nyilatkozat aláírásának napján mindenben megfelel az ... Terméktájékoztatóban írott előírásainak.

A felperes által adott forgóeszközhitel visszafizetése 2012. július 1. napjával vált esedékessé, a adós azonban nem fizetett, ezért a felperes felhívta az adóst 2012. július 25-i keltű levelével három banki munkanapon belüli fizetésre. A fizetési felszólítás eredménytelen volt, a felperes 2012. augusztus 17-i levelében a bankgaranciát lehívta, 480.000.000 forint megfizetését kérve az alperestől. Az alperes 2012. szeptember 10-én felpereshez írt levelében a bankgarancia teljesítést megtagadta a bankgarancia nyilatkozat J) pontjára hivatkozva, azaz arra, hogy a felperes nem küldte meg részére a hitelszerződés 3. sorszámú módosítását. Az óvadék összegéből 2012. december 21-én 120.000.000 forint törlesztésre került a forgóeszközhitel lejárt tőketartozásából az óvadéki kötelezett részéről.

A felperes kereseti kérelmében 480.000.000 forint tőke és annak 2012. október 3-tól számított kamatai és a perköltség megfizetésére kérte alperest kötelezni. Hivatkozott a 2009. november 25-i bankgarancia nyilatkozat alapján létrejött jogviszonyra, s arra, a lehívás feltételeit teljesítette, ugyanakkor az alperes szerződést szegett, ok nélkül tagadta meg a fizetést. Utalt ebben a körben a Ptk. 215.§-ára, azzal, álláspontja szerint a hitelszerződés 3. számú módosítását nem kellett az alperesnek megküldenie, az nem jött létre, azt az alperes sem hagyta jóvá. Egyébként, ha létre is jött volna, semmiképp sem léphetett hatályba, mert a felek hatálybalépési feltételként határozták meg az alperesi jóváhagyást. A hitelszerződés 3. módosítását a felperes és megbízó nem teljesítette. A kamatcsökkentést - mely a 3. módosításban került meghatározásra - a felperes nem hajtotta végre, nem foglalta egységes szerkezetbe a 3. módosítást és azt nem vezette át a saját rendszerén, emiatt alakilag is hibás a 3. módosítás a Ptk. 217.§ (2) bekezdése értelmében.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását, valamint a hitelszerződés 3. módosítása létrejöttének megállapítását kérte. Utalt a garanciavállalás önálló jellegére és a Ptk. 249.§-ában írtakra, előadva, a felperessel fennálló jogviszony, a bankgarancia az ún. okmányszigorúság elvén alapul, a fizetési feltételek igazolása esetén a fizetés nem tagadható meg, azonban amennyiben a feltételek igazolása nem történik meg, úgy nem kell fizetni. Utalt a Magyar Állam készfizető kezességére, illetve a bírói gyakorlatra abban a körben, hogy az állami kezesség beváltásának feltételeit a lehető legszigorúbban kell megítélni. A fizetésre az A-O) pontig terjedő valamennyi fizetési feltétel együttes fennállta esetén volt köteles.

A J) pontra kiemelten hivatkozva kifejtette, a forgóeszköz hitelszerződés vagy a biztosítéki szerződés bármely módosítása esetén úgy azt egységes szerkezetben meg kellett kapnia, ez a 3. sorszámú módosítás esetében nem történt meg. A bankgarancia nyilatkozat K) pontja szerint fizetési feltétel, a forgóeszközhitel feltétele volt, hogy megfeleljen az ...Terméktájékoztatójában írt előírásoknak, azaz, a bankgarancia a jogviszony része volt az alperesi terméktájékoztató is. Annak 10. pontja szerint a forgóeszköz hitelszerződés s a biztosítéki szerződés bármely módosításáról az ... utólag a módosítást követő 15 naptári napon belül értesíteni kell, a módosítást kiemelten feltüntető egységes szerkezetű dokumentáció egy eredeti példánya részére megküldendő volt. Amennyiben a forgóeszközhitel szerződést az utólagos tájékoztatása nélkül módosítják vagy annak összegét vagy a hitel futamidejét megnövelik, úgy a teljesítést megtagadhatja. 15 napos határidőben a felperes nem tett eleget ezen kötelezettségének, így a teljesítést jogszerűen tagadta meg. A 3. sorszámú módosításban a hatálybalépés feltételeként megjelölt értesítés felfüggesztő feltétel volt a Ptk. 228.§-a szerint és nem a Ptk. 215.§ (1) bekezdése szerinti jóváhagyás. A 3. számú módosítás tehát érvényesen létrejött. Indítványozta a per felfüggesztését a PKKB előtt általa a felperes ellen indított perre tekintettel. Hivatkozott arra is, az adós a tőketartozás egy részét megfizette.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során tanúként hallgatta meg ..., aki korábban a felperes közép vállalatokért felelős üzletág igazgatója volt, illetve ..., aki a 3. sorszámú módosítással kapcsolatban előadta, az valós szerződéskötési akaratot tükrözött, a módosítási igényeket tartalmazta, ennek az egységes szerkezetbe foglalása történt meg később, ugyanakkor a kamatfeláron az ... nem változtatott, a 3. számú módosítást a rendszeren nem vezették át. Ő a felperesnél korábban kereskedelmi centrum vezető volt.

Az elsőfokú bíróság a 2014. április 29-én kelt 32.G.44.780/2013/14. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 800.000 forint perköltséget.

A határozat indokolása szerint a Pp. 152.§ (2) bekezdése alapján a per felfüggesztése nem indokolt, az alperes által megjelölt per tárgyat tekintve érinti ezen eljárást megállapítási perként, de az alperes védekezése körében azokat a releváns tényeket jelen perben is tisztázni kellett, melyek a másik perben is tisztázandók, azaz a 3. számú módosítás létrejöttének érvényességét, illetve hogy az egységes szerkezetű hitelszerződés a 3. sorszámú módosítást is tartalmazva

megküldésre került-e a garáns banknak. A jelen eljárásban ezen releváns és bizonyítandó tények körében a bizonyítási kötelezettségről / teherről a felek az elsőfokú bíróságtól tájékoztatást kaptak.

A felek közti bankgarancia viszonyra és az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 249.§-ára utalva az elsőfokú bíróság kifejtette, releváns tény volt a teljesítés megtagadása a garáns bank részéről, illetve annak jogszerűsége, azaz azt kellett eldönteni, az alperes jogos ok nélkül tagadta-e meg a teljesítést, a felperes azt jogszerűen követeli-e. Ebben a körben a Ptk. 300.§ és 313.§-át hívta fel. Állást kellett foglalnia a tekintetben is, milyen tartalommal jött létre a felek közti jogviszony, az alperesi terméktájékoztató a bankgarancia jogviszony részévé vált-e. Ezen utóbbi körben megállapítható volt, a terméktájékoztató nem volt része a bankgarancia jogviszonynak. A fizetési feltételek K) pontja csak arra vonatkozik, hogy a felperes által nyújtott forgóeszközhitel a terméktájékoztatóban írt paramétereket tartalmazza, azt a tényt, hogy egyébként a bankgarancia lehívására vonatkozó általános feltételek része lett volna a terméktájékoztató, alperes nem bizonyította.

A 2009. június 2-i keretmegállapodás alapján az adott bankgarancia szerinti kötelezettségeket az egyedi bankgarancia nyilatkozat tartalmazta, s ugyancsak a bankgarancia nyilatkozat tartalmazta a jogosult kötelezettségeit is. A terméktájékoztató csak akkor vált volna a bankgarancia jogviszony részévé, ha arra a felek külön szerződnek, külön szerződést kötnek, vagy a bankgarancia nyilatkozat tartalmából az következne, a K) pont azonban ezt nem jelenti, a felek 2009. június 2-i keretmegállapodása sem utal arra - bár mellékletként feltünteti a terméktájékoztatót -, hogy a bankgarancia jogviszony részét képezte volna. Így a jogviszony tartalmát az egyedi bankgarancia nyilatkozat alapján kellett megállapítani különös tekintettel a fizetési feltételek kapcsán a J) pontra, melyet a felek eltérően értelmeztek.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, a 3. sorszámú szerződésmódosítás kapcsán a felperes állította, hogy az érvényesen, hatályosan nem jött létre, utóbbi körben megállapította a Ptk. 215.§ (1) bekezdése, 228.§ (1) bekezdése felhívása mellett, hogy a szerződés létrejöttéhez az alperes jóváhagyó nyilatkozata, annak felpereshez történő megérkezése nem volt szükséges, a szerződés létrejött, annak hatályát fűzték a garáns bank jóváhagyásához, illetve az arról szóló értesítéshez, azaz a jóváhagyással kapcsolatos döntés a hatálybalépés feltétele volt. A 4. számú szerződésmódosítás is ezt tartalmazta, tehát a létrejött szerződés azzal a feltétellel lép hatályba, ha az a jóváhagyásra vonatkozó döntésről értesíti a hitelnyújtó bankot.

Ebben a körben az elsőfokú bíróság utalt a terméktájékoztató 10. pontjára, s arra, a bankgarancia érvényessége alatt a forgóeszközhitel összege nem emelhető meg, a végső lejárat nem hosszabbítható meg, illetve a biztosítéki rendszer módosításához előzetes hozzájárulás kell. Az egyéb módosításokról pedig utólag kell tájékoztatni az alperest. Tehát csak bizonyos szerződési feltételek módosításához kellett volna az alperes előzetes hozzájárulása. A 3. sorszámú módosítás érvényes létrejöttét bizonyítja a 4. sorszámú módosítás visszautalása a 3. módosításra. Ezen túlmenően a 3. módosítás érvényességére utal például a kamatfelár módosulása. A felperes azt sem bizonyította, hogy a szerződésmódosítástól a felek elálltak volna vagy azt megszüntették volna.

Az elsőfokú bíróság az 1996. évi CXII. törvény 210.§ és 218.§-aira hivatkozott, a kötelező írásbeliségre, s arra, az ebben a körben felperes által csatolt kimutatás nem tekinthető bizonyítéknak. Megerősítette a tanúként meghallgatott ... is a 3. sorszámú szerződésmódosítás tényét, illetve az alkufolyamatot a kamatfelár meghatározása előtt. Azon felperesi előadás, hogy nem vezették át a felperes rendszerén a szerződésmódosítást, nem érinti a szerződés érvényességét. A 3. módosítás létrejött, annak külön egységes szerkezetbe foglalása nem történt meg, a 4. módosításba az egyes, a 3. sz. módosítással érintett feltételek bekerültek, mások nem, így a bankgarancia nyilatkozat fizetési feltételeinek J) pontja alapján a garáns bank jogszerűen tagadta meg a fizetést. A szerződésmódosítás létrejött, azt mindenképp meg kellett volna küldeni a garáns banknak akkor is, ha az még nem hatályos. A jóváhagyó nyilatkozat bevárására nem volt szükség, sem a bankgarancia nyilatkozat szövege, sem a felperes eljárása nem utalt arra, hogy a létrejött, érvényes, de hatályba nem lépett szerződésmódosítást egységes szerkezetben ne kellett volna alperesnek megküldeni. Az egységes szerkezetbe foglalás a fizetési feltétel része és nem érvényességi feltétel volt.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a szerződés biztosítékaként kikötött óvadéki összegből 120.000.000 forint törlesztésre került 2010. december 21-én, ugyanakkor a bankgaranciában foglalt alperesi helytállás csökkenése két feltétele nem teljesült, így az alperesi helytállás mértéke nem változott.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről, figyelembe véve a jogi képviselő által szerkesztett beadványok számát, tárgyaláson történő jelenlétét.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Az első fokú ítélet megváltoztatását és az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte.

Kifejtette, hiányos a megállapított tényállás, nem volt okszerű a mérlegelés és téves volt a levont jogi következtetés, a bankgarancia nyilatkozat J) pontjában írtak teljesültek. A 3. sorszámú szerződésmódosítás nem jött létre, azt nem kellett az alperesnek megküldeni, az egységes szerkezetbe foglalt 4. szerződésmódosítás megküldésével a bankgarancia nyilatkozat J) pontjában írtakat teljesítette. Nem vitatta alperes sem, hogy a 4. sorszámú szerződésmódosítás részére megküldésre került, a J) pont erre határidőt nem írt elő, a lehíváskor történő megküldés is elég lett volna, így nyilvánvaló, csak az utolsó módosítás megküldésének lehet értelme. Az elsőfokú bíróság a felek gazdaságilag ésszerű akaratát nem vizsgálta, a J) pont szerinti kötelezettség nem vonatkozhatott érvényesen létre nem jött szerződésre, a 4. sorszámú egységes szerkezetű szerződésmódosítást követően ésszerűtlen lett volna a 3. sorszámú, már nem aktuális szerződésmódosítás megküldése, a 3. sorszámú módosítás aláírásra került, de az nem jött létre.

Ebben a körben utalt a 3. számú szerződésmódosítás 16. oldalának 5. pontjára, mely alperes jóváhagyására és az értesítés megküldésére vonatkozik. Az értesítés valóban felfüggesztő feltétel, azaz a hatálybalépés feltétele, azonban az értesítés tárgya alperesi jóváhagyással kapcsolatos döntés, azaz alperesnek ahhoz, hogy az értesítést el tudja küldeni, jóvá kellett volna hagynia a módosítást, ez a Ptk. 215.§-a szerinti harmadik személy jóváhagyása, mely mint érvényességi feltétel szerepelt.

Mivel a 3. szerződésmódosítást alperes nem hagyta jóvá, az nem jött létre. Ebben a körben téves volt az elsőfokú bíróság utalása a 4. sorszámú módosítás megerősítésére, az tulajdonképpen csak számozási, technikai jellegű megjelölést tartalmaz, noha a 3. számú módosítás érvényesen nem jött létre. A kamatfelár nem változott. A 3. számú módosítás nem jött létre, azt nem lehetett felbontani, így azt bizonyítani sem lehetett. A kamatfelár csökkentés nem teljesült, utalt ezzel kapcsolatban bizonytalan vallomására. A felek a 3. sorszámú módosításban írtakat nem teljesítették. Az elsőfokú bíróság mérlegelése okszerűtlen volt, azon megállapítása is, hogy nem releváns a felperes bank rendszerén történő átvezetés hiánya. Ellentétes volt az elsőfokú bíróság megállapítása a keresetlevélhez csatolt alperesi levéllel is, alperes nem a J) pont szerinti egységes szerkezetű szerződésmódosítást, hanem konkrétan a 3. sorszámú módosítást jelölte meg olyan iratként, mely hiányában a fizetést megtagadta.

Állította, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, nem vette figyelembe az F15 alatt csatolt levelet, annak tartalmát, illetve azon korábbi alperesi magatartást, hogy a 4. sorszámú módosítás kézhezvétele után a lehívásig nem kérte a 3. sorszámú szerződésmódosítást. Az F15-ös levélben az alperes elismerte a bankgarancia lehíváshoz szükséges feltételek teljesítését. A 4. sorszámú szerződésmódosítást az alperes elfogadta, a 4. sorszámú módosítást követően több, mint egy év telt el, így amennyiben a J) pontot alperes úgy értelmezte, hogy a korábbi állapotot tükröző, érvényesen létre sem jött szerződés megküldése is szükséges, úgy azt vele közölnie kellett volna. Ilyet nem tett, sőt az F15 alatti levéllel megerősítette, hogy a bankgarancia 80%-ig fedezetet nyújt a hitelre, így az alperes nem volt jóhiszemű, az együttműködési kötelezettségét is megsértette. Mindezt az elsőfokú bíróság nem értékelte. Ebben a körben eseti döntésre hivatkozott. Az első fokú ítélet a bankgarancia céljával is ellentétes, az állami program célja a hitelnyújtó kereskedelmi bankok kockázatának csökkentése volt.

A felperes az alperesi csatlakozó fellebbezésre ellenkérelmet nyújtott be, a csatlakozó fellebbezés elutasítását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, az alperes alaptalanul kéri az első fokú ítélet 12., 13. oldalán található indokolás megváltoztatását, helyesen értelmezte a bankgarancia összegére vonatkozó rendelkezéseket. Az alperes felelőssége nem csökkent, a helytállás mértékének csökkenését lehetővé tevő két feltétel közül az egyik nem teljesült, a megbízó személyén kívül más által történt bármilyen teljesítés alperesi helytállási kötelezettség csökkenését nem eredményezi. A megbízó pedig a hitelből semmit nem fizetett vissza. Alperes csak állította, de nem bizonyította, hogy kizárólag a mindenkori, más forrásból meg nem térülő tőketartozás 80%-ára vonatkozott a bankgarancia, az alperesi helytállási kötelezettség nem csökkent, csak a megbízó által teljesített összeggel lehetett volna azt csökkenteni, így alperes 480.000.000 forint és járulékai megfizetésére köteles.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az első fokú ítélet indokolásának megváltoztatását kérte. Rámutatott az indokolás utolsó előtti bekezdésére, utalva arra, helytálló volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a lehívási feltételek nem teljesítése miatt a kereset nem volt alapos, téves volt azonban a perbeli bankgarancia összegével kapcsolatos okfejtése. A bankgarancia vállalás legfeljebb

480.000.000 forint erejéig történt, ez az összeg a megbízó által teljesített és a kedvezményezett által tőketartozásra elszámolt fizetések összegével automatikusan csökkent. E két kiegészítő feltétel együttesen értelmezhető, a mindenkor aktuális tőketartozás 80%-ára, legfeljebb 480.000.000 forintra történt a kötelezettségvállalás, de az adós által teljesített, a kedvezményezett által tőketartozásra elszámolt összeget ebből le kell vonni. A Bankgarancia Program lényege szerint az egyéb módon meg nem térülő tőkekövetelés 80%-ára vállalt az alperes bankgaranciát, a megtérült tőketartozás után azonban nem köteles teljesíteni. A felperes 2014. március 31-i nyilatkozata szerint a ... forgóeszköz hitelének lejárt tőketartozásába 120.000.000 forint került törlesztésre a szerződés biztosítékaként kikötött óvadéki összegből 2012. december 21-én. Az adós tőketartozása tehát már nem 600.000.000, hanem 480.000.000 forint, mivel a felperes 120.000.000 forintot tőketartozásra számolt el. A bankgarancia a mindenkor tőketartozás 80%-ára terjed ki, ami így 384.000.000. forint, a marasztalási összege ezt nem haladhatná meg. Az elsőfokú bíróság helyesen döntött a kereset elutasításáról.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az indokolás csatlakozó fellebbezésében leírt módosításával az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Utalt a bankgarancia nyilatkozat szövegezésére, tartalmára és arra is, az esetre vállalta a fizetési kötelezettség teljesítését, amennyiben a garancianyilatkozatban foglalt valamennyi feltétel egyidejűleg megvalósul. A J) pont szerint egyértelműen feltétele a fizetési kötelezettség teljesítésének, hogy amennyiben a hitelszerződés vagy a biztosítéki szerződések bármilyen módosítása megtörtént, az egységes szerkezetű módosított hitelszerződést valamennyi mellékletével és a biztosítéki szerződésekkel együtt meg kell részére küldeni. A bankgarancia nyilatkozat az alperes egyoldalú jognyilatkozata, azt alperes feltehető akaratára tekintettel kell vizsgálni a Ptk. 207.§ (1) bekezdése értelmében. A hitelszerződés minden egyes módosítása esetén a fentiek szerint kellett eljárni, a felperes a lehívásig nem nyújtotta be a 3. számú módosítást, illetve az egységes szerkezetbe foglalt hitelszerződést. A felek gazdaságilag ésszerű akaratát nem kellett vizsgálni, egyébként az egyoldalú jognyilatkozat folytán az alperes feltehető akaratára kellett tekintettel lenni. Hivatkozott az ezzel kapcsolatos korábbi előkészítő iratára, az abban írtakat fenntartva, utalva a ... illetve a keretmegállapodásra s a terméktájékoztatóra, utóbbi kapcsán a felperesi kötelezettségekre. A felperes számára egyértelmű kellett legyen, hogy minden egyes módosítás esetén az egységes szerkezetű hitelszerződést meg kell küldenie. A hitelszerződés 3. számú módosítása létrejött, a felek a szerződésmódosítás hatálybalépését a Ptk. 228.§ (1) bekezdése szerinti felfüggesztő feltételhez kötötték, nem az érvényesség, hanem a hatálybalépés kötődött alperesi jóváhagyáshoz, így nem alkalmazható a Ptk. 215.§ (1) bekezdése. Egyébként a 3. számú módosítás létrejöttét igazolja a 4. számú módosítás szövegezése is, a tanúvallomások pedig az alperesi álláspontot támasztották alá. Részletezte ebben a körben ... tanúvallomását.

Összefoglalóan előadta, a tanúvallomás szerint a felperes és az adós cég a 3. számú szerződésmódosításban cégszerűen - a felek valódi akaratát tükrözve - a szerződés lényegi pontját, a kamatfelár mértékét módosították, a módosítást a

felperes hibájából nem foglalták egységes szerkezetbe, nem közölték az alperessel és a kamatfelár módosítást a későbbi szerződésmódosítás nem tartalmazta. Így a garancianyilatkozat J) pontjában és a terméktájékoztató 10. pontjában írt kötelezettségét a felperes nem teljesítette, az alperes jogosult volt a teljesítést megtagadni. Az első fokú ítéletben az elsőfokú bíróság megfelelően mérlegelt, a tényállás megállapítása során a bizonyítékokat megfelelően értékelte. A szerződésszegés fogalmilag kizárt egyoldalú nyilatkozat esetén a bankgarancia kedvezményezettje irányában, a bankgarancia szerződés a megbízó és a garáns bank között jött létre. Joglemondás az alperes részéről nem volt, a bankgarancia lehívásakor a teljesítést megtagadta. Az együttműködési kötelezettséggel kapcsolatos felperesi előadás alapján utalt annak korlátjára is, jelen esetben az állami készfizető kezességére. Az ítélet nem ellentétes a ... és a bankgarancia céljával sem.

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés megalapozatlan az alábbiakra tekintettel:

Az állami kezesség beváltásának feltételei a lehető legszigorúbban vizsgálándók, a bankgarancia a bank önálló kötelezettségvállalása, az alapjogviszonytól független, a futamidő lejártáig a bank és a kedvezményezett között hoz létre jogviszonyt. A bankgarancia feltételeiben a bank és a pénzfizetésre kötelezett állapotodik meg. Az okmányszigorúság elvéből adódóan a fizetési feltételek igazolása esetén a fizetés nem tagadható meg, amennyiben azonban az okiratok nem felelnek meg a bankgarancia nyilatkozatban leírt feltételeknek, eltérés, ellentmondás áll fenn, úgy a bank a fizetési kötelezettségét megtagadhatja. (Ptk. 249.§, BH.2003.473, BH2012.70)

Jelen perben az eldöntendő kérdés az volt, az alperes jogszerűen tagadta-e meg a teljesítést a felperes felé kiadott bankgarancia nyilatkozat alapján.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a tekintetben, hogy bár a Terméktájékoztató nem volt része a hitelszerződésnek, de a garancianyilatkozatban foglalt valamennyi feltételnek egyidejűleg kellett megvalósulnia. A „J” pont értelmezésében is azonos álláspontot foglalt el az elsőfokú bírósággal, azaz a hitelszerződés vagy a biztosítéki szerződések bármilyen módosítása esetén az egységes szerkezetű módosított hitelszerződést és mellékleteit a biztosítéki szerződésekkel együtt meg kellett az alperesnek küldeni, s mivel a felperes a 3. számú módosítást, illetve az azzal egységes szerkezetbe foglalt hitelszerződést nem nyújtotta be alpereshez, így függetlenül attól, hogy a hatálybalépés alperesi jóváhagyáshoz kötődött volna, az alperes jogszerűen tagadhatta meg a teljesítést.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 207.§, 215.§ és 228.§-a helytálló összevetésével állapította meg, hogy a 3. számú szerződésmódosítás érvényesen létrejött, annak hatálybalépése feltételeként jelölték meg a ... jóváhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság értelmezését osztva utal arra, a bankgarancia J) pontja alapján a 3. számú szerződésmódosítás egységes

szerkezetbe foglalt megszövegezett változatát az alperes részére meg kellett volna küldeni, ennek hiányában alperes a bankgarancia lehívás alapján a teljesítést jogszerűen tagadta meg. A felperes által hivatkozott - F15 alatt csatolt - levél nem jelenti a lehívási feltételek teljesülésének elismerését.

A csatlakozó fellebbezés is megalapozatlan, a bankgarancia nyilatkozat szerint az által fizetendő, a bankgarancia nyilatkozatban megjelölt összeg (480.000.000 forint) a megbízó által teljesített és a kedvezményezett által tőketartozásra elszámolt fizetések összegével csökken automatikusan. Ezek együttes feltételek, de nem értelmezhetőek akként, hogy a bárki által teljesített és bármilyen címen elszámolt összegekkel csökkenne alperes helytállása. A kereseti kérelem elutasítása folytán azonban az alperesi fizetési kötelezettség változatlan fennálltának relevanciája nem volt.

A fentebb írtakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesen megállapított tényállás és helytálló jogi indokok alapján a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés, illetve a csatlakozó fellebbezés megalapozatlansága folytán a nagyobb részben a felperes a Pp. 80.§ (1) bekezdése folytán köteles az alperes javára a Pp. 239.§-a és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapított mérsékelt összegű perköltséget megfizetni.

Budapest, 2014. szeptember 12.

. Rózsa Éva s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

írnok